

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členiek senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Jany Henčekovej, PhD., v právnej veci žalobcov: **1) M. L. a spol., žalobcovia** v prvom až dvadsiatom treťom rade a dvadsiatom piatom až tridsiatom siedmom rade zastúpení advokátom Dr. M. K., proti žalovanému: **Krajský pozemkový úrad v Bratislave**, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 1461/229/2006/SCA zo dňa 3. januára 2007, konajúc o odvolaní žalobcov v 1. až 23. rade a 25. až 37 rade proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 S 87/2007-179 z 28. januára 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 28. januára 2009, č. k. 2 S 87/2007-179 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 28. januára 2009, č. k. 2 S 87/2007-179 zamietol žalobu žalobcov, ktorou sa domáhali preskúmania rozhodnutia žalovaného z 3. januára 2007, č. 1461/229/2006/SCA, ako aj rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu z 15. marca 2006, č. 1622/2005/HUR o zamietnutí návrhu na začatie konania o vysporiadaní vlastníctva v záhradkárskej osade D. – L., podľa §

7 ods. 1 a § 2 ods. 2 zákona č. 64/1997 Z. z. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkových osadách a vyporiadaní vlastníctva k nim (ďalej len „zákon“).

Krajský súd v rozsahu dôvodov žaloby preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že zodpovedá zákonu.

Predovšetkým pokiaľ žalobcovia namietali, že im postupom správnych orgánov bolo odopreté zákonné právo podať vo veci kvalifikované odvolanie proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa, ktoré bolo podľa nich nedostatočne odôvodnené, krajský súd toto tvrdenie odmietol a poukázal na to, že žalobcovia svoje právo podať odvolanie využili.

Tiež pripomenul, že konanie pred správnymi orgánmi je v tomto prípade dvojinštančné a končí až právoplatnosťou rozhodnutia odvolacieho orgánu, pričom rozsah preskúmania odvolania správny poriadok koncipuje široko a v zásade sa preskúmava v celom rozsahu. Odvolací orgán nie je viazaný dôvodmi odvolania, ani skutkovým stavom zisteným prvostupňovým správnym orgánom a jeho právnym názorom. V rámci preskúmania rozhodnutia odvolací orgán nepreskúmava iba zákonnosť rozhodnutia, ale aj jeho správnosť, preskúmava výrok a odôvodnenie, vrátane konania, ktoré mu predchádzalo.

Pokiaľ išlo o námietky žalobcov vecného charakteru, podľa názoru krajského súdu zo znenia § 7 ods. 1 zákona vyplýva, že konanie sa začína dňom, kedy bol návrh doručený príslušnému správne mu orgánu, t. j. okresnému úradu. Návrh podľa § 7 ods. 1 môžu podať iba užívatelia (§ 2 ods. 2 zákona) za tam uvedených podmienok, pričom jednou z nich je aj preukázanie tej skutočnosti, že vlastníci pozemkov odmietli k pozemkom uzavrieť kúpne zmluvy, alebo že sa k návrhu kúpnej zmluvy s určenou cenou nevyjadrili.

Krajský súd poukázal na to, že ku dňu podania návrhu, 29. marca 2000, takéto zmluvy resp. ich návrhy užívatelia nepredložili, nakoľko zo spisu vyplýva, že návrhy kúpnych zmlúv boli vyhotovené až v apríli 2001, resp. v októbri 2005.

Podľa názoru krajského súdu už samotná táto skutočnosť postačovala k tomu, aby bol návrh žalobcov na začatie správneho konania podľa § 7 ods. 1 zákona zamietnutý. Napriek tomu preskúmal rozhodnutie žalovaného aj v časti týkajúcej sa naplnenia pojmov zriadená záhradková osada a užívatelia podľa § 2 ods. 2 zákona.

Proti rozsudku krajského súdu podali včas odvolanie žalobcovia v 1. až 23. rade a 25. až 37. rade. Žalobca v 24. rade odvolanie nepodal, ani sa k odvolaniu žalobcov v 1. až 23. rade a 25. až 37. rade nevyjadril.

Žalobcovia v 1. až 23. rade a 25. až 37. rade žiadali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil a rozhodnutia správnych orgánov zrušil a vrátil im vec na nové konanie a rozhodnutia, nakoľko podľa ich názoru krajský súd

dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Tvrdili, že správny orgán prvého stupňa nepostupoval v súlade so zákonom, keď ich návrh na začatie konania podľa § 7 ods. 1 zákona zamietol. Mal ich najskôr vyzvať na odstránenie jeho nedostatkov – v danom prípade na doloženie návrhov kúpnych zmlúv s vlastníkami, a v prípade, že by v stanovenej lehote tieto nepredložili, mal správny orgán konanie zastaviť, ale nie návrh zamietnuť. Takýmto postupom správny orgán podľa ich názoru závažným spôsobom porušil právny predpis a v spojení s reštriktívnym výkladom § 7 ods. 1 zákona zasiahol do práv účastníkov konania.

Ďalej uviedli, že v čase podávania návrhu na uzavretie kúpnych zmlúv s vlastníkami ešte neboli vlastníci známi a známi všetci nie sú ani doteraz. Nebolo teda ani možné v logike výkladu krajského súdu už pri podaní návrhu podľa § 7 ods. 1 zákona predložiť všetky návrhy na odkúpenie pozemkov, lebo ich nebolo komu zaslať, pričom už bolo známe, že títo si svoje nároky uplatnili v iných konaniach. Preto stanovisko krajského súdu v prípade ako je tento je prakticky nerealizovateľné.

Vo zvyšnej časti v odvolaní zopakovali námietky uvedené v žalobe.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcov vyjadril podaním zo 17. apríla 2009, v ktorom žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdil. Poukázal pritom aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v ktorom sa táto otázka už riešila, a v súlade s ktorým krajský súd vo veci rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcov v 1. až 23. rade a 25. až 37. rade nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 23. júna 2010 podľa § 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Právne vzťahy pri užívaní pozemkov v zriadených záhradkových osadách a postup obvodných pozemkových úradov, vlastníkov pozemkov v zriadených záhradkových osadách, nájomcov a užívateľov pozemkov v zriadených záhradkových osadách a Slovenského pozemkového fondu v konaní o pozemkových úpravách na účely vyporiadania vlastníctva k pozemkom v zriadených záhradkových osadách

upravuje zákon č. 64/1997 Z. z. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkových osadách a vporiadaní vlastníctva k nim.

Podľa § 7 ods. 1 tohto zákona konanie sa začína na návrh nadpolovičnej väčšiny užívateľov, ktorí užívajú nadpolovičnú výmeru plochy a prislúchajúci podiel z výmery spoločných pozemkov **a ktorí preukázali**, že vlastníci odmietli k týmto pozemkom uzavrieť kúpnu zmluvu s návrhom ceny najmenej vo výške náhrady uvedenej v § 11 alebo že vlastníci sa k návrhu kúpnej zmluvy nevyjadrili v lehote podľa odseku 2.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že žalobcovia podali 29. marca 2000 návrh na začatie konania podľa § 7 ods. 1 zákona, ktorý obsahoval prílohy – overené plné moci navrhovateľov, geometrický plán, osadový poriadok, zoznam členov ZO SZZ 44 B – D., L. a čísla parciel, dohodu o odovzdaní pozemkov na dočasné užívanie, súhlas OBNV a kópie výpisov z katastra nehnuteľností pôvodných vlastníkov. Užívatelia, ktorí tento návrh podali, nepreukázali, že vlastníci pozemkov odmietli k týmto pozemkom uzavrieť zmluvu s návrhom ceny najmenej vo výške náhrady uvedenej v § 11 alebo že by sa títo vlastníci k návrhu kúpnej zmluvy nevyjadrili v stanovenej lehote.

Návrh na začatie konania o poskytnutí náhradného pozemku vlastníkovi pôdy v zriadenej záhradkovej osade môže podať iba kvalifikovaný subjekt. Kvalifikácia žalobcu sa určuje počtom „nadpolovičná väčšina užívateľov“, a to tých užívateľov, ktorí preukážu, že vlastníci s nimi neuzatvorili kúpnu zmluvu k užívaným pozemkom. Ďalšou hmotnoprávnou podmienkou návrhu, ktorá musí byť splnená pri jeho podaní, t.j. v čase začatia konania, teda je, aby navrhovatelia (nadpolovičná väčšina užívateľov) preukázali, že vlastníci odmietli k týmto pozemkom uzavrieť kúpnu zmluvu s návrhom ceny najmenej vo výške náhrady uvedenej v § 11 alebo že vlastníci sa k návrhu kúpnej zmluvy nevyjadrili.

Odvolaací súd sa stotožnil s právnym názorom krajského súdu, že zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by tieto podmienky mohli byť splnené dodatočne v priebehu konania a že by tým nedostatky návrhu mohli byť konvalidované, ako sa v odvolaní mylne domnievajú žalobcovia.

Zo spisového materiálu žalovaného ako aj z obsahu spisu vyplynulo, a žalobcovia to ani nerobia sporným, že zákonom stanovené podmienky obsahových i formálnych náležitostí návrhu pri jeho podaní dňa 29. marca 2000 splnené neboli. Táto skutočnosť sama osebe, ako to uviedol aj krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, bola dôvodom, že návrh bolo potrebné zamietnuť. Preto

nepochybil krajský súd, keď rozhodnutie žalovaného považoval za zákonné a žalobu zamietol, nakoľko, ako je uvedené vyššie, nesplnenie náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 7 ods. 1 zákona bolo dostatočným dôvodom na zamietnutie návrhu žalobcov na vyporiadanie vlastníctva k pozemkom v ZO SZZ 44 B – D., L.

Pokiaľ žalobcovia namietali nezákonný procesný postup prvostupňového správneho orgánu, z dôvodu ktorého mal žalovaný toto rozhodnutie zrušiť a odvolaniu žalobcov vyhovieť, aj v tejto časti sa odvolací súd plne stotožňuje s právnym názorom krajského súdu a na doplnenie považuje za potrebné uviesť, že aj tieto námietky žalobcov sú neopodstatnené.

Z administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že právny predchodca správneho orgánu prvého stupňa – Okresný úrad Bratislava IV., odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva, dňa 25. mája 2000 prerušil konanie o návrhu žalobcov z 29. marca 2000 na vyporiadanie vlastníctva k pozemkom, nakoľko títo nepredložili doklady potrebné pre rozhodnutie a konanie vo veci. Správny orgán preto postupoval v súlade s § 289 Správneho poriadku.

V administratívnom spise sa nachádza návrh Ing. M. L. na uzavretie kúpnej zmluvy z 29. marca 2001, adresovaný T. R. a jeho vyjadrenie z 27. apríla 2001 a návrh R. S., J. H., Ing. M. K., I. C., RNDr. E. B., A. K., F. K., RNDr. Š. S., JUDr. Ľ. F., Z. C., Ing. J. K., Ing. V. S., E. H., Ing. J. H. a A. P., členov záhradkárskej oblasti základnej organizácie D. 4-14 Bratislava, na uzavretie kúpnej zmluvy z 29. marca 2001 adresovaný P. V. a vyjadrenie JUDr. A. P., právnej zástupkyne P. V. a J. V. z 11. mája 2001.

Po zrušení bývalého Okresného úradu Bratislava IV bol spisový materiál delimitovaný na Obvodný pozemkový úrad v Bratislave (ďalej len „OPÚ“), ktorý výzvou z 11.09.2005 zaslanou JUDr. M. K. žiadal doložiť návrhy kúpnych zmlúv zaslané vlastníčkovi V. H., rod. H., G. S., rod. H., P. H., J. Č., B. Č. s doručenkami, resp. vyjadrenia k takýmto návrhom, pričom vo výzve presne uviedol, o ktoré pozemky ide.

V administratívnom spise sa nachádza odpoveď ZO SZZ z 27.10.2005 na výzvu OPÚ a žiadosť ZO SZZ o predĺženie lehoty na doplnenie návrhov kúpnych zmlúv niektorým vlastníkom zo 06.10.2005.

V spisových materiáloch sa však nenachádza žiaden návrh kúpnej zmluvy s dátumom skorším ako 29.03.2000, ktorý by bol pred týmto dátumom zaslaný pôvodnému vlastníčkovi pozemku o vyporiadanie vlastníctva, ktorého žalobcovia v návrhu žiadali. Naopak, v administratívnom spise sa nachádza vyjadrenie

vlastníkov H., S. a H. z 09.05.2006, z ktorého vyplýva, že žalobcovia začali doručovať vlastníkom neurčité návrhy zmlúv len v roku 2005.

Pokiaľ žalobcovia tvrdili, že správny orgán mal konanie o ich návrhu zastaviť podľa § 30 ods. 1 písm. d) správneho poriadku, odvolací súd poukazuje na to, že na takýto postup správneho orgánu neboli splnené zákonom požadované podmienky, nakoľko toto ustanovenie predpokladá, že účastník na výzvu správneho orgánu v určenej lehote nedostatky podania neodstránil.

V danom prípade žalobcovia na výzvu správneho orgánu, dokonca dvakrát so štvorročným odstupom, doložili požadované doklady – návrhy kúpnych zmlúv, avšak týmito nepreukázali, že by pred podaním návrhu na začatie konania vlastníci pozemkov odmietli k pozemkom uzavrieť kúpne zmluvy, resp. sa k návrhom kúpnych zmlúv nevyjadrili.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu preto odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne, podrobne a presne zistil skutkový stav a rozhodol vecne správne, keď žalobu zamietol.

Skutočnosti, ktorými žalobcovia v odvolaní spochybňujú rozsudok krajského súdu neboli zistené v odvolacom konaní. Tieto boli totožné s námietkami, ktoré žalobcovia namietali už v prvostupňovom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal.

Z uvedených dôvodov, s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu, Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcov nevyhovel a rozsudok Krajského súdu v Bratislave, s ktorým sa stotožnil v celom rozsahu, ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O trovách konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobcovia vo veci nemali úspech a žalovanému trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 23. júna 2010

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová